

התחנות הודיע את הסכמים אותם מוציא פרץ על מוניות (לפרץ אין מכונית, והוא נהג לגסוע גם בנסיעות מחוץ לעיר במוניות מיוחדות). פרץ עצמו צולם על-ידי צלמים שלא היו מוכרים באשדוד קודם לכן, כשהוא יושב בבתי-קפה, המוגדרים כמפוקקים.

עדר של

כבשים

בד כבד עם עבודה בלשית זו, הופיעו באשדוד אנשים בלתי-מוכרים, אשר ניהלו שיחות עם כל מי שידוע כמתנגד לפרץ, אשר עד היום פחד להביע דעתו ברבים. לפתע נזכרו יוצאי עדות אחרות כי פרץ הוא מרוקאי, הדואג רק למרוקאים שבקרוב עובדי הנמל, בעיקר הצליחו אותן שיחות בקרב הפועלים מהעדה התוניסאית. לראשונה מאז ניבחר ליושב ראש ועד הטיפעול, החלו להגיע קריאות טלפוניות מאימות לביתו של פרץ. אשתו ניתקה את הטלפון, אשר הפך להיות סיוט לה ולילדיה.

השלב הבא בתוכנית שרי-התחבורה לי- חיסולו של פרץ הוא עצומת של עובדים, מקרב ועד הטיפעול והוועדים האחרים, הזוכה לתמיכה מלאה של מועצת פועלי אשדוד, הקוראת לבחירות מוקדמות לועד דים, בחירות אשר, בהכנה טובה, יציפו — לדעת אנשי יעקובי — את פרץ מתפי קידו, המעניק לו עמדת-כוח חזקה.

„אם הבחירות תיערכנה אחרי שהעיתון נים ישיחירו את פרץ, המישפט נגדו ייערך, והוא ימצא בו חייב, ואולי אפילו ייכנס לבית-הסוהר, ונצליח למצוא מנהיגים אחרים לנמל, אפשר יהיה לגמור את פרץ,“

שלו לא עמדו לו הפעם, הוא נפל לתוך הכור שטמנו לו: המאבק בין עובדי נמל אשדוד לבין הנהלת הנמל התמקד באשמתו של פרץ סביב תקרית זו, והציבור כולו התקומם נגדו.

כשנודע לעובדי הנמל כי הוגשה קובלנה פלילית נגד יהושע פרץ, מנהיגם, הם נרעשו, נידמה היה כי שביחה, אשר תשק את הנמל, עומדת לפרוץ בכל רגע.

זאת ידעו גם השרים המעורבים בדבר. ניתנה הוראה למישטרה שלא להטרד עדיין את פרץ בחקירות, כדי לא לגרום להתפוצצות בזמן שעדיין לא התאים לשרי-התחבורה. ואמנם, המישטרה שמה עצמה

הגבול משערי הנמל, טענת שילטונות הנמל, אשר הודלפה גם לעיתונות, היא שמאז שהוכנסו השוטרים, פסקו הפריצות וההברחות משטח הנמל.

לטענה זו אין כל בסיס. היא היתה נכזר נה אילו היו שוטרי מישמר הגבול תופסים גנבים ומונעים מהם

עובדים להבריח סחורות אל מחוץ לנמל. אך מאז שהם הובאו, בזה הם עוסקים.

לפרץ וחבריו היה ברור כי שוטרי מישמר הגבול נימצאים במקום ככיתת כוננות גדולה. אם וכאשר תפרוץ שביתה, או כאשר יתגלע סיכסוך עבודה, יוכלו

בכירים כשרים וכחבריי-כנסת, והמפורסבטחות לכל עבר לכלוא כל מדליף, מצא לו כאן דמות אשר כדאי להילחם בה ולזכות באהדת הציבור. יהושע פרץ הושחר בעיתונות, במאמרי המערכת ובמיקוחולם של הקריקטוריסטים, בצורה שהזכירה לקוראי העיתונים הצעירים את המלחמה נטולת הרסן נגד שובתי קצא"א, ולקוראים המבוגרים יותר את העיתון הנאצי דר שטרימר.

גד יעקובי יצא גם הוא בהרפות יעד התוכנית לחיסולו של פרץ. יעקובי יודע כי כל עוד פרץ מנהיג את נמל אשדוד, ובמידה רבה גם את הנמלים האחרים,

בלשים חוקרים את חייו האינטימיים * סוכנים מסיתים נגדו את

העובדים * ואלמונים מאיימים בלילות על אשתו של יהושע פרץ

אמר השבוע אחד ממקורבי שרי-התחבורה. בינתיים גם ניכרה פעילות בקרב הי וועדים בנמלי אילת וחיפה. נמל חיפה אינו אוהב במיוחד את פרץ, בגלל ההטבות השונות שאותן הצליח פרץ להשיג לעובדי נמל אשדוד. אשר עובדי חיפה לא קיבלו אותו. נמל אילת, אשר נחשב עד היום כ„נמצא בכיסו של פרץ“, הפך להיות שורץ באנשים זרים, אשר עורכים שיחות חצר איות עם אנשי הוועדים במקום במגמה ל- הרחיקם מפרץ, תוך הבטחה כי זכויות הפועלים במקום וההטבות שלהם אף יעלו,

שוב לצחוק, כאשר הודיעה, אחרי מיספר ימים, שהיא חוקרת בפרשה וכי עדיין לא הגיע הזמן לחקור את יהושע פרץ עצמו. אין ספק כי כל חוקר מתחיל היה יודע כי האיש החידי — או בוודאי הראשון — שאותו היה צריך לחקור, כאשר עוסקים בפרשה זו, הוא יהושע פרץ.

„אדם

חלש!“

באותה עת הוזמן פרץ לישיבה עם יעקובי, בה השתתף גם אוריאל אברמור ביץ איש הנהגת ההסתדרות. לפני הפגישה נרמז לפרץ מלישכת שרי-התחבורה שאם הוא יתנצל, תבוטל נגדו הקובלנה הפלילית.

גם לפרץ לא היה העיתוי נוח לפתיחה במאבק נגד הממשלה. הנמל כימעט ריק מאוניות, ובמיספר האוניות העוגנות בו, יכול נמל חיפה לספול בקלות רבה. לפרץ היה הרבה יותר נוח לפתוח במאבק בתקופת החורף, עונת מישלוח פרייהדרר. גם הדימוי הציבורי השלילי של פרץ, בגלל התקרית בשער הנמל, לא היה נוח לפתיחת מאבק.

פרץ הסכים, על כן, להתנצל תמורת ביטול הקובלנה. מה רבה היתה הפתעתו, לאחר שהביע בפני יעקובי את התנצלותו, כאשר סטה יעקובי מהתסריט המוסכם ובישר לו: „אין קשר בין יחסי-העבודה לבין הצד המישפטי.“ במילים אחרות: התלונה לא תבוטל.

פרץ חש שהוא ניכנס למלכודת. כשחזר לאשדוד הוא נתקל בתופעות להן לא היה רגיל האיש החזק של נמל אשדוד. הקי צוננים שתמכו בו, יצאו ביישיבה סוערת, שנערכה באותו יום, על כי התנצל. „אדם חלש לא יכול לייצג אותנו!“ אמר אחד מהם לפרץ הנדהם. ועד הטיפעול גם העביר החלטה חשאית, לפיה אסור לפרץ להתראיין על-ידי אמצעי-התיקשורת, עד שהחלטה תשונה.

אלם גם מישרדי-התחבורה לא שקט על שמריו. עוזרו של שרי-התחבורה, אודי גרא, החל לאסוף, בסודיות מרובה, חומר בעל תוכן אישי על פרץ. נערכו צילומים חשאיים של שתי דירותיו. האחת ברחוב שבי ציון במרכז אשדוד, שם מתגורר פרץ עם אשתו, והשנייה ברחוב הדקל, ליד חוף-הים, שם מתגורר פרץ עם ילדיתו וזקניו, אשר שינתה את שם-מישפחתה לפרץ.

מיטמכים על אופן רכישת שתי הדירות האלה הוצאו מהגנזים, אל תחנות המוניות בעיר הגיעו שליחים, המבקשים ממנהלי

השילטונות להפעיל את השוטרים נגד הפועלים השובתים, כפי שעשו בנמל השכן, נמל אשקלון, וכל הטענות נגד התערבות המישטרה בסיכסוך עבודה, טענה מאוחר מדי.

המתיחות בין העובדים לבין מישמר הגבול הגיעה לשיא לפני שלושה שבועות. פרץ שלח שדר לא-רישמי להנהלת הנמל, בדרישה להוציא את מישמר הגבול מהשעריים, בפשרה שהושגה או, הוחלט כי כמי קום שוטרי מישמר הגבול תוצבנה במשך היום שוטרות, והשוטרים יתפקדו רק ב- שעות הלילה. אל עיר האוהלים הענקית

חייו כשר התחבורה יהיו קשים ביותר. ליעקובי יש עוד שני השבונות פרטיים עם פרץ. באחת הפעמים בהן ביקר יעקובי בנמל אשדוד הוא התפלא לראות כי פרץ אינו בין מקבלי פניו. כשביקש לפגוש אותו נענה בתשובה: „לפרץ אין זמן.“ החשבון השני של יעקובי עם פרץ הוא בגלל חיים לסקוב, לסקוב, ידיד של יעקובי ומקורבו רפ"י, מיסלגתו של יעקובי, התפטר מתפקידו כמנהל רשות הנמלים לאחר קרב קשה עם פרץ — בו ניצח פרץ. שני השרים שלא התלהבו ממילחמת-החורמה נגד פרץ היו שר האוצר יהושע רבינוביץ ושר המישטרה שלמה הילל. רבינוביץ ידע את הנזקים, אשר מילחמה כזו עלולה להביא לקופת המדינה. „זה יכול לעלות לנו עשרות ומאות מיליונים.“ הוא הביע את דעתו.

להביא לעימות בין פועלי הנמל לבין המישטרה או מישמר הגבול, להילל וזכור היטב הלעג של הציבור למישטרה אחרי שכוחות בני מאות שוטרים ואנשי מישמר הגבול, מצויידים במטוסים, מסוקים, ספינות מהירות וקשר מעולה, הושמו ללעג ולקלס על-ידי קומץ ימאי קצא"א.

יגאל אלון, אשר סיכם את הדיון, תמך בנקיטת צעדים חריפים נגד פרץ, ובה הטל הפור. ממשלת ישראל החליטה לצאת למילחמת חורמה בלא להתחשב בתוצאות מילחמה זו ולמחירה.

שוטרות במקום

שוטרים

ביתנה הוראה טלפונית למנהל נמל אשדוד להגיש תלונה למישטרה נגד פרץ. משך 48 שעות מרגע התקרית גימם עדיין מנהל נמל אשדוד, כאשר נישאל אם יגיש תלונה למישטרה. הוא חיכה לאור ירוק מיעקובי. לאחר סיום הישיבה מיהר יעקובי לטלפן למנהל הנמל, ולהורות לו להגיש את התלונה.

לכל אדם היה ברור כי תקרית פרץ עם שוטרי מישמר הגבול אינה כה פשוטה כפי שהיא צוירה בעיתונים. אמנם, יהושע פרץ התגלה באור עלוב למדי: אדם פריי מיטיבי, הנעלב על כי דרשו ממנו אישור כניסה לנמל, גנצטר אמיתי המשבית את הנמל הגדול במדינה רק בגלל קפריזות אישיות שלו.

אך נושא מישמר הגבול בנמל אשדוד אינו כה פשוט. מזה שבועות רבים נערכת מילחמה בין עובדי הנמל לבין הנהלתו, כאשר העובדים דורשים להוציא את מישמר

אם יסולק פרץ מאשדוד. תקרית השער העמידה את פרץ במצב קשה. חלק מידידיו מרדו בו. מתנגדיו, אשר פחדו עד כה לזקוף את ראשם, קיבלו אומץ והחלו להשמיע, בעידוד גורמים מבחוץ, קריאות תגר נגדו. אם לא יצליח פרץ להשתלט במהירות על בותריו בנמל אשדוד, יצליחו גד יעקובי וחיים צדוק, בעזרת כוחות מישמר הגבול, לשבור את אחד ממנהיגי הפועלים החשור בים והעצמאיים בארץ, ולהפוך גם את פועלי נמל אשדוד, לעדר של כבשים הפועים „כן, כן!“

שהוקמה, כדי לשכן בה את מאות השוטריים, התווספו גם אוהלי שוטרות. כשהגיע ביום הרביעי האחרון יהושע פרץ לפתח הנמל, הוא נתקל, להפתעתו הרבה, שוב בשוטרים. היתה זו התגרות גלוויה של המישטרה בהסכם בינה לבין הוועד, ופרץ החליט להגיב מיד. טיפשוהו של אותו שוטר מישמר גבול גם נתנה לו אמתלה טובה לכך, לדעתו. פרץ הוא אמנם מנהיג של ציבור עובדים רחב למדי, ואף פוליטיקאי-מקומי מחונן, אך רקעו, השכלתו והאינטלגנציה הטיבו